

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 13. decembar 2013. god.
Br. ref.:RK515/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 21/13

Podnosilac

Elfete Haxhiu

**Ocena ustavnosti odluke Vrhovnog suda Kosova, Žalbenog veća Kosovske
agencije za imovinu, GSK-KPA-A-63/12, od 17. januara 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je gđa. Elfete Haxhiu, iz Vitine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koju zastupa advokat g. Sahit Musa iz Vitine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Vrhovnog sudu Kosova, Žalbenog veća Kosovske agencije za imovinu (u daljem tekstu: Žalbenog veća KAI), [GSK-KPA-A-63/12], od 17. januara 2013. god., koja je njoj uručena 6. februara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva navodi da odluka Žalbenog veća KAI, GSK-KPA-A-63/12, od 17. januara 2013. god., krši njena Ustavom zagarantovana prava i to: pravo na imovinu i pravo na slobodu stanovanja.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god., (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56, stavu 2, Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 25. februara 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo i isti je registrovan pod brojem KI 21/13.
6. Dana 28. maja 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Artu Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 17. oktobar 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

8. Dana 19. septembra 2001. god., M.S., je podneo zahtev Komisiji za imovinsko stambene zahteve u Gnjilanu (u daljem tekstu: KSIP), radi utvrđivanja prava vlasništva nad imovinom, odnosno nad stanom koji se nalazi u Vitini.
9. Istog dana KSIP je zahtev M. S. registrovala pod oznakom DS 200669.
10. Dana 29. aprila 2003. god., A. A. je takođe podneo zahtev KSIP u Gnjilanu, radi utvrđivanja prava vlasništva nad istom imovinom, odnosno stanom koji se nalazi u Vitini.
11. Istog dana KSIP je zahtev A. A. registrovala pod oznakom DS 605934.
12. Dana 15. maja 2003. god., M. S., je podneo zahtev KSIP u Gnjilanu u kome je tražio povlačenja zahteva koji je podneo 19. septembra 2001. god.
13. Dana 05. aprila 2004. god., u Opštinskom sudu u Vitini M. S. je sklopio ugovor o kupoprodaji stana sa podnosiocem zahteva.

14. Nepoznatog dana M. S. je podneo zahtev Opštinskom sudu u Vitini u kome je tražio da Sud odobri zaključenje ugovora o kupoprodaji stana koji je on potpisao sa podnosiocem zahteva dana 05. aprila 2004. god.
15. Dana 29. aprila 2004. god., Opštinski sud u Vitini doneo je rešenje [br. N. br. 26/2004], kojim je usvojio predlog M.S. i odobrio zaključenje ugovora o kupoprodaji stana.
16. U izreci rešenja Sud je naveo: *„Sud je izvršio izvođenje dokaza predloženih od strane zastupnika predlagača i protivpredlagača: ugovor o kupoprodaji stana pod br. 250/94, od 05.04.1994. god., potvrđenog kod ovog suda, ovlašćenje pod br. 150/2000, od 14.09.2000. god., obrazac za izjave Direkcije za stambena i imovinska pitanja - Komisije za stambene i imovinske zahteve u Gnjilanu, na ime M. S., pod br. DS- 200669, od 23.12.2002. god., saglasnost opštinskog administratora u Vitini, br. 223, od 29.09.2003. god., na osnovu Uredbe 2001/17, i na kraju je zaključio da je predlog predlagača u potpunosti osnovan i usvojen je u potpunosti kao osnovan.“*

Postupak pred KSIP povodom zahtevu A. A.

17. Dana 17. oktobra 2003. god., u prvostepenom postupku KSIP je doneo odluku [br. HPCC/D/93/2003], kojom se A. A., priznaje pravo vlasništva nad stanom u Vitini.
18. Nepoznatog dana podnosilac zahteva je uložio žalbu drugostepenom veću KSIP na odluku prvostepenog veća KSIP [HPCC/D/93/2003] od 17. oktobra 2003. god.
19. Nepoznatog dana drugostepeno veće KSIP donelo je odluku, [HPCC/REG/95/2007], kojom je odbilo zahtev podnosioca za ponovnim razmatranjem prvostepene odluke KSIP [HPCC/D/93/2003] od 17. oktobra 2003. god.
20. Dana 14. maja 2012. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu Žalbenom veću KAI na prvostepenu i drugostepenu odluku KSIP.
21. Dana 17. januara 2013. god., Žalbeno veće KAI donelo je presudu [GSK-KPA-A-63/12], kojom je žalbu podnosioca odbilo kao nedozvoljenu.
22. Žalbeno veće KAI u obrazloženju presude je navelo:

“Gorepomenute odluke donete su na osnovu Uredbe UNMIK-a, 2000/60 (u daljem tekstu: Uredba). Odlukom HPCC/REG/95/2007, odbijen je zahtev koji je podnela žalbena stranka za ponovno razmatranje protiv odluke HPCC/D/93/2003. Odredbe Uredbe ne predviđaju pravni lek (žalba ili vanredni pravni lek) protiv pravosnažnih odluka Komisije za imovinsko stambena pitanja - argument po članu 22. i 23, na istom mestu. U ovom pogledu, ovo je takođe sudska praksa Ustavnog suda Republike Kosova (videti predmet br. KI104/10, stav 64, 74. i 75). Stoga, navedena žalba, podneta protiv pravosnažne odluke je nedozvoljena i treba da se odbaci.”

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva navodi da su mu odlukama KSIP i Žalbenog veća KAI, prekršena prava zagantovana Ustavom, i to: pravo na imovinu i pravo na slobodu stanovanja.
24. Podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom da:

„Sud odluči u moju korist, jer je prema meni i mojoj porodici učinjeno kršenja Ustava.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo treba da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
26. Sud se poziva na član 113. (7) Ustava koji propisuje da:

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

27. Sud navodi da je podnosilac zahteva ispunio propisane uslove iz člana 113. Ustava, i stoga je podnosilac ovlašćeno lice da podnese zahtev pred ovim sudom.
28. Takođe, Sud se poziva na član 48. Zakona o Ustavnom sudu koji kaže:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

29. Pored toga, Sud uzima u obzir i pravilo 36. (1) c) Poslovnika o radu koje predviđa:

„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve (...) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“

30. Ustavni sud podseća da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (*vidi, mutatis mutandis, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28., Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I*).
31. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način, kao i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (*vidi, između ostalih izvora, Izveštaj*

Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).

32. Sud navodi da se sa odlukama KSIP-a bavio u slučaju KI 104/10, i da je 29. aprila 2012. god., doneo presudu AGJ221/12, u kojoj stoji: „*Po mišljenju Suda, odluku KSIP-a od 15. jula 2006. god. treba smatrati za pravosnažnu koja je postala res judicata kada je overena od strane zapisničara KSIP-a septembra 2006. god., kao što se potvrđuje pismom potvrđivanja od 7. maja 2008. god. koje je KSIP poslao podnosiocu zahteva. Ovim pismom potvrđeno je podnosiocu zahteva da je postupak u vezi sa njegovim zahtevom prenet Upravi za stambena i imovinska pitanja u skladu sa članom 1. stavom 2. UNMIK /Uredbe/1999/23 i da je isti okončan, dok su pravna sredstva koja su bila na raspolaganju strankama u skladu sa odredbama UNMIK /Uredbe/2000/60 iscrpljena.*” (vidi slučaj Draža Arsić br. KI 104/10, ocena ustavnosti odluke Okružnog suda u Gnjilanu Gž hr. 78/2010, od 7. juna 2010. godine).”
33. Nakon razmatranja dokumentacije koju je dostavio podnosilac zahteva, Ustavni sud ne može doći do zaključka da su postupci KSIP i Žalbenog veća KAI bili nepravični ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.*).
34. Shodno tome podnosilac zahteva nije dokazao iz kojih razloga i na koji način su njena prava zagarantovana ustavom povređena. Sama izjava da je Ustav prekršen, ne može se smatrati ustavnom žalbom. Prema tome, u skladu sa pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i zbog toga je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu 17. oktobra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Artar Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani